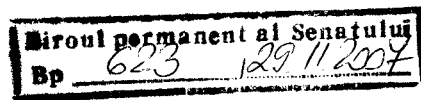

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3082
22 11 2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României*, inițiată de nouă parlamentari din Grupurile parlamentare ale PNL (Bp. 623/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României*, propunând, în principal, astfel cum rezultă și din Expunerea de motive, următoarele:

- redefinirea calității de diplomat;
- completarea schemei gradelor diplomatice și consulare pentru a oferi posibilitatea de a promova în gradele diplomatice și consulare la o perioadă de timp optimă, atât pe cale diplomatică, cât și pe cale consulară (calea de promovare consulară oferă, în prezent, mai puține grade și la perioade mai mari de timp decât cea diplomatică);
- acordarea unor facilități diplomaților care își desfășoară activitatea în condiții dificile, precum climă greu de suportat, criminalitate crescută, războaie, boli epidemice, comunitate foarte mare de cetățeni români, etc.;
- diversificarea obligațiilor corpului diplomatic și consular.

II. Propuneri și observații

1. În ceea ce privește Expunerea de motive, considerăm că soluțiile legislative preconizate nu sunt suficient motivate și fundamentate, în considerarea cerințelor imperativ prevăzute de dispozițiile *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*.

Conform art. 6 și următoarelor din această lege, la fundamentarea soluțiilor legislative, ca și în conținutul proiectului de act normativ trebuie să se instituie reguli generale necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate legislativă. Totodată, soluțiile trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Astfel, s-ar fi impus prezentarea și a insuficiențelor legislației în vigoare, inclusiv a aspectelor rezultate în cadrul procesului de aplicare și implementare a legii ce face obiectul evenimentului legislativ propus (neclarități și dificultăți în interpretarea unor texte, etc.) de natură să determine utilizarea instituției modificării/completării unui act normativ, în scopul asigurării unui cadru legal suficient și eficient, riguros și benefic.

Prin urmare, în instrumentul de prezentare și motivare, trebuia să se regăsească, pe secțiuni bine determinate, cel puțin:

- motivul emiterii actului normativ – cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse;

- impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

- impactul asupra sistemului juridic – implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă, este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun;

- consultările derulate în vederea elaborării inițiativei legislative, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite.

Astfel, din această perspectivă, cu titlu de exemplu, precizăm că lipsește, în special, în considerarea principiului constituțional al egalității în drepturi și al nediscriminării, fundamentarea și motivarea soluțiilor ce vizează:

- includerea în Corpul diplomatic și consular al României a unor persoane care au exercitat funcții de demnitate publică (art. 2 alin. (2));

- încadrarea și promovarea în Corpul diplomatic și consular, de către ministru, prin derogare de la dispozițiile imperative ale legii în materie (art. 9 alin. (1));

- dobândirea calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României de către o persoană care a deținut funcția de parlamentar „în birourile comisiilor de politică externă ale Camerei Deputaților sau Senatului” (art. 17 alin. (1) lit. g));

- admiterea *de drept* în acest corp a funcționarilor consulari din serviciul extern (art. 63¹).

De asemenea, nu se motivează intenția de reglementare privind:

- înființarea unei noi funcții, respectiv cea de consul adjunct alături de funcția de viceconsul (art. 4 lit.b));

- micșorarea duratei stagiului pentru promovarea în grad diplomatic sau consular (art. 13), alături de propunerea de abrogare a prevederilor din lege privind stagiul de pregătire, ceea ce este în dezacord cu mențiunile din Expunerea de motive privind impunerea prin noile reglementări a unor obligații și răspunderi sporite, „*pe o bază profesională și să asigure eficiența muncii*”;

- eliminarea prevederilor referitoare la absolvenții Academiei Diplomatice (art. 14).

În plus, apreciem că prevederile propuse nu sunt de natură să încurajeze formarea în cadrul Ministerului Afacerilor Externe a cadrelor diplomatice de profesie, nepunându-se accent suficient pe recrutarea și formarea cadrelor de către Ministerul Afacerilor Externe însuși, ori prin Academia Diplomatică, ci se creează o cale de preluare a personalului necesar din alte instituții, ceea ce are drept rezultat posibilitatea recrutării ad-hoc a acestui personal. Dacă se vorbește de persoane care au un statut socio-profesional specific, cu drepturi și obligații speciale, este necesar să existe o legătură continuă și organică în activitate, nu una sporadică și, de aceea, se impune o delimitare mai riguroasă a categoriilor care fac parte din Corpul diplomatic și consular.

Prin conferirea de drept a calității de membru al Corpului diplomatic și consular, considerăm că se alterează ideea de corp socio-profesional distinct, făcând să se piardă caracteristica invocată pentru regimul special de drepturi.

Asimilarea persoanelor având specialități înrudite, cum este situația membrilor comisiei de politică externă, cu personalul diplomatic și consular, ar trebui să se facă cu o anumită rigoare, deoarece înrudirea activităților nu asigură calitatea cerută pentru conferirea calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României.

2. Semnalăm faptul că instituirea noilor grade consulare de la **art. 13 lit. b)**, respectiv *consul general adjunct* și *consul adjunct*, nu-și găsește

corespondent în *Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, cu modificările și completările ulterioare.*

3. Dat fiind aspectele importante ce țin de moralitatea, credibilitatea și buna reputație, apreciem că nu se justifică excepția propusă în partea finală a **lit. h)** de la **art. 17 alin. (1)**, în sensul că, în cadrul uneia dintre condițiile cumulative ce trebuie îndeplinită pentru dobândirea calității de membru al Corpului diplomatic și consular, respectiv „*nu a suferit condamnări penale*”, să nu intre în această categorie condamnările pentru infracțiuni care nu atrag starea de recidivă: *infracțiunile săvârșite în timpul minorității; infracțiunile săvârșite din culpă; infracțiunile amnistiate; faptele care nu mai sunt prevăzute ca infracțiuni de legea penală; condamnările pentru care a intervenit reabilitarea sau în privința cărora s-a împlinit termenul de reabilitare* (art. 38 Cod penal).

4. Abrogarea **art. 35 alin. (4)** ar crea premisele apariției unor disfuncționalități de ordin tehnic, lăsând impresia de neprofesionalism, în desfășurarea activității curente a oficiilor diplomatice și consulare ale României în străinătate.

5. Inițiativa legislativă propune abrogarea unor prevederi prin care se reglementează acordarea unor drepturi (de ex. art. 41, art. 53, art. 55 și art. 56), o parte a acestor drepturi regăsindu-se în *Legea nr. 495/2004* și, deopotrivă, acordarea unor noi drepturi: sporuri, suportarea anumitor cheltuieli de transport, indemnizații (art. 35¹, art. 38, art. 40 alin. (2)).

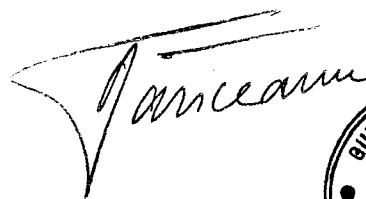
Precizăm că, în conformitate cu prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”. Potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor.*”

Semnalăm că era necesar să se indice sursa de finanțare a măsurilor propuse, astfel încât propunerea legislativă să fie susținută de posibilitatea asigurării resurselor financiare necesare, conform dispozițiilor constituționale și legale menționate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului